

ПОДІЇ МІЖНАРОДНОГО ЖИТТЯ В УКМА.

Закінчується II триместр, після якого вступникам 1992 року обіцяли безліч закордонних стажувань. І дійсно, в квітні пів-Академії бігало коридорами Університету з аплікаціями, безжально експлуатуючи латинську машинку на кафедрі культурології. Але, природньо, ніхто не "розколовся", тому за роз'ясненнями звернулися до компетентного в цій справі зав. міжнародним відділом Дем'ячука.

Як правило, в цих питаннях всіх - і студентів, і співробітників - цікавить можливість поїхати кудись за кордон, і, бажано, якнайдовше і за чужий кошт. Так от, усім не можемо обіцяти, але дехто все ж скористається такою чудовою нагодою.

За чужий кошт (конкретно - програми "Консорціум академічного партнерства") в Америку пойдуть декілька (скільки - це поки що сувора таємниця навіть для мене) студентів на цілий рік. Всі вони будуть, як і звичайні американські студенти, вчити все, що їм заманеться, за умови, що наполегливо гризтимуть ще й науку про волелюбну Америку. Попередньо з 24 претендентів американські викладачі відібрали 11 студентів і повідомили про це Нью-Йоркську контору. Тепер чекаємо остаточних висновків.

Від редакції. Коли верстався номер, остаточні висновки вже надійшли. За цією програмою до Америки пойдуть Маріша Денисенко, Маіша Гуріна, Віталій Сербін.

Частково за свій кошт (в основному - дорога) до Польщі їдуть четверо суспільствознаючих студентів для участі в Міжнародній конференції "Майбутнє Східної і Центральної Європи". Туди ж поїду і я, але не як наглядач за ними, а теж як учасник. Так що за деталями звертайтеся не до мене, а до п.Вітика.

Від редакції. Коли верстався номер, суспільствознаючі студенти (Вітик, Грисюк, Гудим, Процик, Шевчук) і пан Дем'ячук вже повернулися з Польщі. Вони мали успішні доповіді в кожній з трьох секцій конференції. Надзвичайний успіх мав Дем'ячук, доповідь якого було присвячено особливостям навчального процесу в нашому Університеті. Коли він при п'ятнадцятихвилинному ліміті запитав на двадцятій хвилині, чи має ще час, головуючий дозволив продовжувати без часового обмеження. Єдиною хмаркою на небосхилі настрою делегації став недоречно-несподіваний приступ апендициту в Процика. Споглядаючи на фуршетні муки друга, вони ледь змусили себе ковтнути французького вина, зажувавши фруктовим салатом.

Повільно, але неухильно просувається будівництво Центру правничих студій при нашому Університеті. Ті, хто мріє про диплом магістра права, здобуйте диплом бакалавра та подавайтеся туди на магістерську програму вже, сподіваюся, з наступного року.

Не припиняється потік іноземних гостей до нас. Їдуть і діаспоряни - брати-українці, які бачать у нашому Університеті втілення свободи і незалежності, і капіталісти, що ще недавно прагнули нас загарбати, а тепер дають гроші, щоб ми вилізли зі злиднів. Уявіть себе на їхньому місці - хіба Вам не цікаво було б поїхати до Бангладеш? Прикро їх розчаровувати, демонструючи певну цивілізованість, але бачили б ви невимовну радість одного із закордонних гостей, коли він після двох днів нарешті зрозумів, як видобувати гарячу воду в своєму готелі! Для нього було повною несподіванкою, що треба не тільки відкрити кран, але й зачекати кілька хвилин.

Сподіваюся, що уважний читач не тільки в жарті побачив серйозну інформацію, але й у серйозному офіціозі - посмішку.

Наостанок - головна порада: виїжджаючи кудись, не забувайте дорогу додому. Навіть за власний кошт.

О. Дем'я

В чю кишеню йдуть студентські гроші?...

Всі давно зрозуміли, що в сьогоднішній суспільно-економічній ситуації в державі добробут кожної людини - її особиста справа. Кожен член суспільства, насамперед молодь, давно почали шукати будь-яких можливих форм, щоб покращити своє матеріальне становище. Рятуння власного бюджету давно вже стало справою самого власника цього бюджету.

Перші величезні вклади, які зробили різні підприємства та установи для відновлення та розвитку УКМА, з кожним наступним роком все зменшуються. З метою пошуку альтернативних джерел існування, крім державного бюджету, Університет утворив відділ "Fund Raising". Натомість різні відділи вирішили самі шукати для себе способи здобуття грошей для існування. Хочу, для прикладу, розказати як вирішив заробляти гроші наш автотранспортний відділ. У квітні Студентське Братство УКМА проводило в Пуці-Водиці разом з англійською організацією "Moral Re-armament" міжнародну конференцію "Співробітництво заради змін". Ми щиро вдячні планово-фінансовому відділу УКМА, який надав СБ позику для оплати перебування учасників конференції на Україні, поки не надійшли кошти, виділені на конференцію фондом "Відродження". Коли ж організатори звернулися до начальника автотранспортного відділу з проханням перевести закордонних учасників конференції два рази до аеропорту в Бориспіль, то він, на око прикинувши, визначив, що така поїздка обійдеться в 50\$ США, в результаті чого ми були змушені звернутися до приватної особи, яка зробила це за суму вдвічі меншу. Я розумію, що, можливо, потрібні гроші для ремонту університетського AUDI, чи на інші потреби автотранспорту, та це не кращий спосіб - заробляти коштом власних студентів. Коли б провели калькуляцію, визначили розмір витрат за амортизацію транспорту, паливе та провели всі розрахунки через бухгалтерію, то все виглядало б цілком природньо. Але виплата такої суми без жодної квитанції за послуги, які у приватних підприємствах коштують значно дешевше, провокує питання: для кого ж існує наш Університет?..

Також СБ зверталось до адміністрації Університету з питанням приділити увагу соціальному захисту студентів, але, на жаль, тоді більшу увагу звернули на недоліки служби колишнього Префекта незадовго до його звільнення. Взагалі, Українським законодавством передбачено виділяти з державного бюджету суму у розмірі 10%

від стипендіального фонду на матеріальну допомогу студентам щомісяця (зараз це близько 40 мільйонів). Для того, щоб Студентське Братство не ставило більше подібних запитань, їм доручили один раз розподілити матеріальну допомогу. Слід зазначити, що на прохання СБ жоден деканат не надав інформації про соціально-матеріальний стан студентів. Згодом СБ було звинувачено у некомпетентності: "Ми вам дали справу, а ви її завалили", що мотивувалось також і тим, що Братство не представляє інтересів усього студентства. Тому ситуація залишається "Status Quo". В кращому випадку, ці гроші діляться порівну на всіх, як було у старі добрі часи, використовуються Університетом для зняття готівки чи виплачуються деяким студентам на розсуд деканатів чи ректорату. Тобто, зараз ні сироти, ні студенти, які вже мають власні сім'ї та дітей, ні особи, що брали участь у воєнних діях у мирний час, ні студенти з малозабезпечених сімей не отримують такої допомоги. Для них не передбачено також пільгової системи оплати за навчання та сплати за проживання у гуртожитку. Про який міжнародний рівень Університету можна говорити, коли нехтуються такі прості моральні принципи?..

(Абзац вилучено автором після засідання Ради СБ УКМА.)

Тут є над чим подумати і студентам, і адміністрації. Можливо, цю проблему частково б вирішило створення студентського парламенту.

Як можна говорити про елітарний вуз та будувати грандіозні плани на майбутнє, коли студенти не мають нормальних умов для проживання, при цьому віддаючи майже половину стипендії за університетський гуртожиток, у якому по кілька місяців не буває гарячої води, а тепер часом і холодної... Сплачують суму, трохи меншу за ту ж стипендію за друкування курсової чи тези на університетському принтері... Коли студенти повинні передавати свої авторські права на наукову роботу іншій організації тільки тому, що та надає повне матеріально-технічне забезпечення для виконання цієї роботи...

Андрій Винничук.

PS. Якщо хтось вважає, що студентам треба вчитися, а не писати всілякі пакоці про адміністрацію, то я з тим згоден, і тому в одному з наступних номерів сподіваюсь написати про навчання студентів.

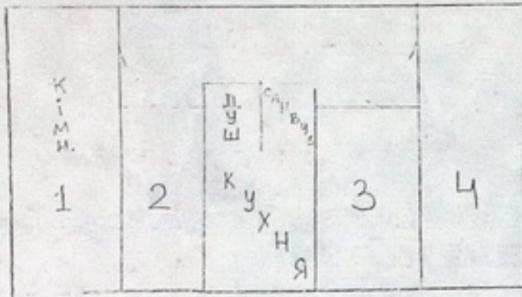
ДОРОГУ НАШИМ КАНДИДАТАМ!

Реальною є можливість того, що НУКМА буде представлений в Київській Раді Народних Депутатів.

На початку передвиборчої кампанії розмір і зміст списку бажаних балотуватись студентів, а також їхнє колективне кропіння над картою Києва з метою розподілу виборчих округів викликали іронічну посмішку. Але при кінці процесу подання документів і реєстрації залишились дійсно достойні кандидатури: Андрій Винничук, Остап Семерак, Тарас Криворучко."Іван Салій повертається, а ми тільки-но виходимо", - ось як прокоментував події Остап. Хоча, за його ж словами, рішення взяти участь у виборах продиктоване бажанням саме участі, а не виграшу, маємо надію, що при нашій підтримці народними обранцями стануть саме представники нової генерації державних діячів.

ГУРТОЖИТОК:

ЛЕГЕНДИ ТА ОФІЦІЙНА ВЕРСІЯ.

Багато хто зі студентів тішить себе мрією про затишну окрему кімнатку з власною кухнею і душем, в яку переселиться до вересня. Дехто вже навіть починає з цієї нагоди збирати чепурненькі набори емальованих каструльок.

Мусимо вас розчарувати - як то

кажуть, бананів, хлопці, чекайте не раніше березня 1995 року. З природним питанням-чому?- ми звернулися до проректора з господарської діяльності Крижанюк Л.О. Отриману інформацію подаємо нижче.

Новий гуртожиток є дев'ятиповерховою будівлею, що складається з чотирьох блоків-корпусів. До вересня планували здати один із них, але потім з'ясувалося, що електро-сантехнічна розводка проходить над дев'ятим поверхом і вводити в дію можна тільки весь комплекс. Зараз у наявності чотири поверхи, зведені, до того ж за проектом, до якого дотепер вносяться зміни. Справа в тому, що попередники планували помешкання готельного типу для тимчасового проживання. Замість кухонь - єдиний харчовий блок в додатковому приміщенні. За доробленим проектом, кухні передбачені в кожному блоці, а в тому приміщенні плануються спортивні і читальні зали.

Щодо розгашування нового гуртожитку, то він дійсно знаходиться в самому кінці Троєщини. Але - на кінцевій зупинці 30-го тролейбуса, тобто, ми матимемо реальний шанс у цей тролейбус влізти. До географічних переваг належить також сусідство з чисельними магазинами, кінотеатрами та дитячими садками.

Втішає наявність спонсорів, які готові фінансувати обладнання блоків, що обійдеться у 8000 доларів на кожен блок.

Але на вас чекає ще одне розчарування: ніяких одно-двокімнатних квартир, про які було стільки розмов, не передбачається. Подаємо приблизний план типового блоку: він складатиметься з чотирьох кімнат і вміщатиме шестеро осіб.

Все це стосується планів на майбутнє. **Наступного ж року** студенти житимуть там, де й жили. Сформувався навіть громадська думка про підступність житлово-комунального відділу - світле майбутнє в новому гуртожитку почали вважати "уткою", під яку зібрали гроші за проживання з боржників. Як було показано вище, це припущення є хибним. Більше того, сумлінні студенти повинні регулярно, вчасно, акуратно сплачувати за житло без будь-яких заохочень. Але тут виникає питання: за що ми, власне, платимо? Візьмемо, наприклад, Білицьку 38Б. Сподіваючись, що дожити в гуртожитку ПТУ № 28 залишилося кілька місяців, мешканці дивилися крізь пальці на штукатурку, що падала з кухонної стелі прямо в каструлі, користувалися санвузлами сусідніх поверхів, коли траплялося непорозуміння, а сантехнік останній раз навідувався минулого літа. Майже не помітили і повного зникнення гарячої води, - адже були підготовані заздалегідь. Перед 1 травня її подавали 2 години на добу, з 7.00 до 9.00, при чому з 7.00 до 8.00 вода нагрівалась, і була тільки в душі - бо тиску донести її до 3-4 поверху не вистачало. Про тарганів, що з кухонь розповзлися по кімнатах, годі й говорити - їх просто перестали помічати; добре, хоч щурів немає! Пригнічувала хіба що неміняна місяцями постіль. Та за ще один рік такого життя терпець може увірватися будь-кому. Адже ситуація склалася так, що всі сили і увага звернені на новий гуртожиток, а Білицькою ніхто займатись не бажає - все одно це тимчасово.

В житлово-комунальному відділі нам пояснили, що гарячої води немає через те, що ПТУ заборгувало 150 млн. крб. і йому відключили бойлерну; постіль не міняють, бо студенти не сплачують вчасно за гуртожиток; сантехнік не заохочується до роботи матеріально на належному рівні, тому й не працює. Тобто, маємо замкнене коло: ми не платимо, пральні не платять, бойлерній не платять, сантехнікові не платять - води немає, постіль не міняють і т.д.

Але це ще не все. Ми дійшли, нарешті, до найбільшого. Наступний набір (100 осіб) планують підселяти на Білицьку(40) і Горлівську(50). На Горлівській звільнять другий поверх, на Білицькій- додаткові ПТУшні блоки, але, самі розумієте, без ущільнень не обійдеться. За неперевіреними в офіційних інстанціях даними, з цією проблемою тісно переплетена доля 7 блоку. Для тих 100 чоловік, яких підселятимуть, за всіма розрахунками можна знайти лише 90 місць. А якщо очистити славнозвісне "пристанище культури", проблему буде знято. Святе місце заселять зеленими нездалими заучками, а майбутні славетні політологи, економісти, соціологи шукатимуть притулку попід парканами. То ж не допустимо такого неподобства! Всі, кому не байдужа доля цих людей, зв'єртайтесь з нотами протесту до житлово-комунального відділу, деканатів, ректорату, Організації Об'єднаних Націй. Туди ж відсилаємо тих, кому не байдужа їхня власна доля.

НУ,КМА!

АБО

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ

Університетові іменним указом Президента надано статус Національного. Тепер Україна за кількістю Національних університетів не поступається Росії. У них два (Московський, Петербурзький), і у нас два (Академія та університет ім. Т.Шевченка).

З цього статусу маємо таку користь:

- безпосереднє підпорядкування Кабінету Міністрів, а не Міністерству освіти (такого не має жоден університет); це полегшує "пробивання" будь-яких проектів (наприклад, створення військової кафедри);
- збільшення державної фінансової підтримки (фінансування окремим рядком);
- прискорення процесу передавання Академії історично належних їй приміщень і територій. Нарешті, престижність назви.

Новий статус також зобов'язує дотримуватись державної компоненти 14 обов'язкових дисциплін. Чи віднести це до переваг, з'ясувати складно. Наприклад, корисність обов'язкових курсів "Безпека життєдільності" або "Основи екології" не можна оцінити отак одразу. Вона є глибинною і дійде до нас через роки. Тоді ми обов'язково подякуємо державі, яка завчасно потурбувалася про наш загальноосвітній рівень.

За надання офіційної інформації дякуємо В.М.Зубку, але він не несе відповідальності за її інтерпретацію.

СТУДІЮЮЧА МОЛОДЬ УКРАЇНИ ГУРТУЄТЬСЯ НАВКОЛО НУКМА.

9-12 червня в Києві відбувся установчий з'їзд об'єднання студійоючої молоді "Зарево". Необхідність створення об'єднання в тому, що більшість студентських організацій (СУС, УСС) перебувають у кризовому стані. Їхнім ідеалом було здобуття української державності, після чого вони опинились на роздоріжжі, де перебувають і досі. Певною спробою подолання кризи стало створення ЦеСУСу. Але через недієздатність складових ефективність його діяльності залишає сподіватись більшого.

"Зарево" відходить від традиційних форм роботи попередників - дискусій, листівок, страйків. Об'єднання готуватиме молодь не в плані розбудови, а в плані конкретних справ: у галузі освіти, науки, політики, економіки, культури. Метою "Зарева" є виховання національно свідомої генерації. Організація функціонує за моральної та матеріальної підтримки фундації Ольжича та Проводу Українських Націоналістів.

Засоби діяльності "Зарева" різноманітні:

- участь у політичному житті через вибори;
 - створення мережі наукових гуртків, клубів, асоціацій;
 - комерційна діяльність;
 - пошук стипендій та можливостей стажування своїх членів у кращих університетах світу;
 - обмін інформацією через власну інформаційно-пресову агенцію.
- Слід зазначити, що засоби діяльності організації є неформальними, доступними і привабливими - концерти, презентації, дискотеки, спортивні та оздоровчі табори. Це позначилось і на формі проведення з'їзду. Годі сказати, що для цієї славетної події винайняли корпус в Пущі Водиці з актовим і бенкетним залами. З'їзд завершився дискотекою і фуршетом європейського рівня. Неповторну атмосферу було створено завдяки тому, що майже третину присутніх склали студенти (і одна національно свідомо співробітниця) Академії. Причому національна ідея, що її ствердженню присвятять себе члени "Зарева", зібрала на фуршеті представників як Заходу, так і глухого Сходу України (Запоріжжя, Кривий Пир). Спочатку не всі вони поділяли програму дій Проводу Українських Націоналістів, але неформальність засобів зробила свою справу. Це ще раз засвідчує, що національну ідею, як і будь-яку іншу, треба подавати в доступній і привабливій формі.

хроніка

Не так давно Вітик їздив до Мюнхену на організаційний з'їзд AEGEE(асоціація студентів міст Європи), де зарепрезентував Київську філію цієї потужної організації. За його словами, повну інформацію про AEGEE-Київ можна буде отримати на фуршеті з нагоди її реєстрації в мерії міста Києва.

НАЙЩИРІШІ ПРИВІТАННЯ З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ
ЧАРІВНИЙ
Оленці Гонцяк-Влад

Дякуємо комп'ютерному центру.

Висловлюємо співчуття ксероксу, через перманентну недієздатність якого страждає періодичність нашої газети.

Редактор: Олександра Заярна . Коректор: Ярина Ключковська